

Павло Чубинський –
автор українського національного гімну

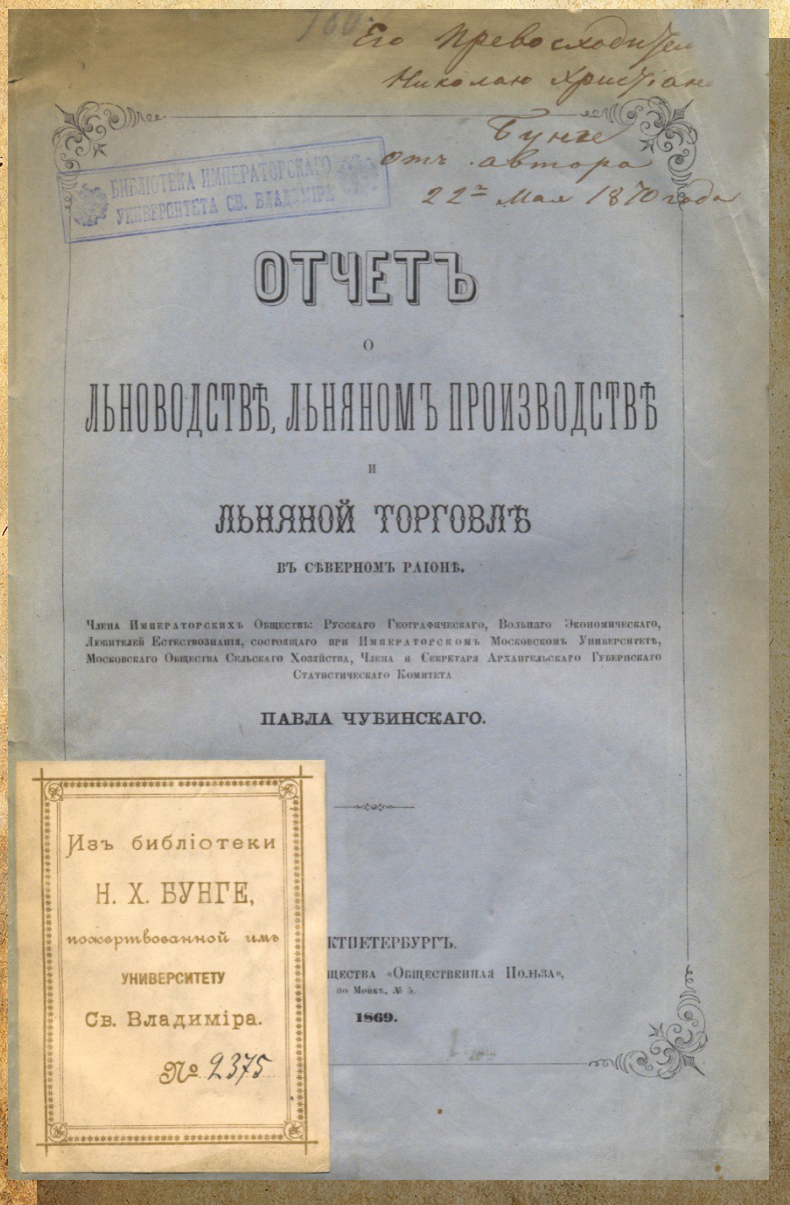
Павло Платонович Чубинський — відомий вчений-етнограф, поет і журналіст, юрист, активний діяч українського національного руху на Правобережній Україні. Він народився 15 (27) січня 1839 року на хуторі поблизу Борисполя (нині ця територія у межах міста). П. Чубинський походив з української шляхти. Його давнім предком був козак Іван Чуб, похований у Борисполі. Однак прадід відомий уже під більш "шляхетним" прізвищем — Чубинський.

Батьки віддали Павла на навчання до Другої Київської гімназії. Нині на тому місці (бульвар Тараса Шевченка, 18) встановлено меморіальну дошку. По закінченні гімназії Чубинський вступив до Петербурзького університету, де здобув вищу юридичну освіту (1861), дістав ступінь кандидата юридичних наук.

У студентські роки брав участь у діяльності петербурзької української громади. Був автором журналу «Основа», На зібраннях "основ'ян" він мав нагоду особисто познайомитись із світочами української культури Миколою Костомаровим, Пантелеймоном Кулішем, а насамперед — Тарасом Шевченком, котрий назавжди залишився для нього духовним вчителем, провідником у житті й творчості.

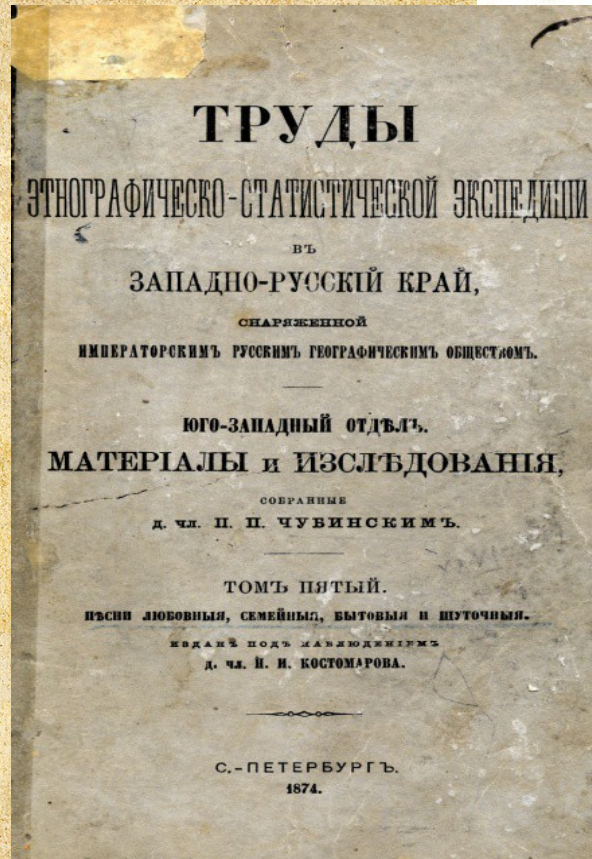

20 жовтня 1862 року шеф жандармів князь Долгоруков дає розпорядження вислати Чубинського «за вредное влияние на умы простолюдинов» (за українську діяльність) на проживання в Архангельську губернію під нагляд поліції. Через рік він оселяється в Архангельську, де працює слідчим, потім секретарем статистичного комітету, редактором губернської газети, чиновником з особливих доручень при губернаторі. За сім років заслання в Архангельську українець Чубинський зробив чимало для російської науки, зокрема написав дослідження про ярмарки в архангельському краї, про смертність на Архангельщині, про печорський край, торгівлю в північних губерніях Росії, дослідив юридичні звичаї в губернії тощо.

ВИ150676/1

ВИ 5687

У 1869 р. дістає дозвіл про повернення до України й очолює етнографічно-статистичну експедицію Російського географічного товариства в Південно-Західному краї. Протягом двох років експедиція досліджувала Київську, Волинську, Подільську губернії, частину Мінської, Гродненської, Люблінської, Седлецької губерній та Бессарабію, де проживали українці.

Попов5937
Кримський Во806311

Ще не вмерла України!
Cantabile

1. 2/4

Ще не вмерла України!
Ще не вмерла України!
Ще не вмерла України!
Ще не вмерла України!
Ще не вмерла України!
Ще не вмерла України!
Ще не вмерла України!
Ще не вмерла України!

44x7 4/3

Ще не вмерла України!
Ще не вмерла України!
Ще не вмерла України!
Ще не вмерла України!
Ще не вмерла України!
Ще не вмерла України!
Ще не вмерла України!
Ще не вмерла України!

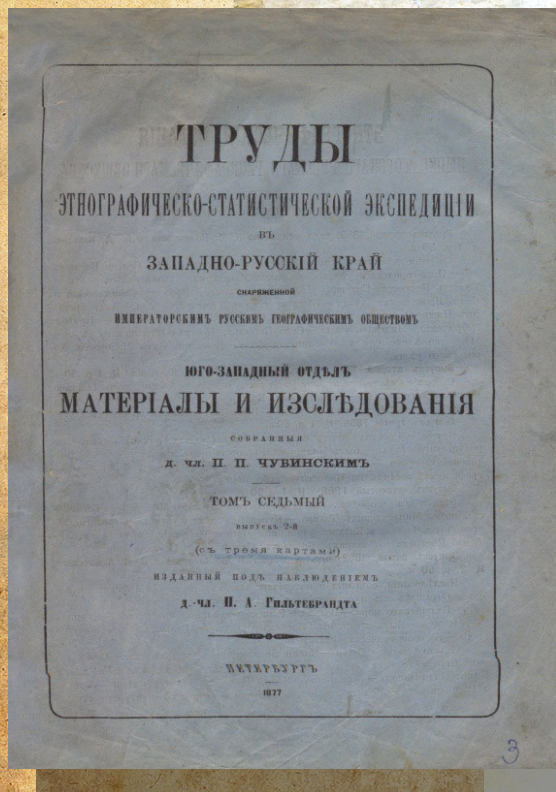
21410

В основу тексту пісні “Ще не вмерла Україна” на музику М. Вербицького, Павло Чубинський поклав мотиви з мазурки “Єще Польска не згінела” та пісні сербських повстанців, де були слова “Серце біє і кров ліє за нашу свободу”.

Існує декілька версій пісні. Текст був написаний за півгодини у 1862 році в Києві на вулиці Великій Васильківській, 122, у домі купця Лазарєва, де автор квартирував.

Вперше вірш опублікували у четвертому номері часопису «Мета», який вийшов у грудні 1863-го року.

У Царській Росії пісня «Ще не вмерла Україна» вперше була опублікована 1908 р. в антології Українська Муза.

ЮГО-ЗАПАДНЫЙ ОТДѢЛЪ
ИЗСЛѢДОВАНІЯ
П. П. ЧУБИНСКИМЪ

IV.
ЗАМѢЧАНІЯ ПО ПОВОДУ СОЧИНЕНІЯ:
ТРУДЫ ЭТНОГРАФИЧЕСКО-СТАТИСТИЧЕСКОЙ ЭКСПЕДИЦИИ ВЪ ЗАПАДНО-РУССКІЙ КРАЙ, СНАРЯЖЕННОЙ ИМПЕРАТОРСКИМЪ РУССКИМЪ ГЕОГРАФИЧЕСКИМЪ ОБЩЕСТВОМЪ, ЮГО-ЗАПАДНЫЙ ОТДѢЛЪ.

МАТЕРІАЛЫ И ИЗСЛѢДОВАНІЯ, СОБРАННЫЕ Д. ЧЛ. П. П. ЧУБИНСКИМЪ,
Спб. 1872 — 1878.

Составлены Академикомъ П. П. Срезневскимъ.

Громадный сборникъ трудовъ экспедиціи, снаряженной Русскимъ Географическимъ Обществомъ въ Юго-западный край Россіи, заключаетъ въ себѣ матеріалы и изслѣдованія, собранные П. П. Чубинскимъ въ такомъ числѣ, что по объему превосходитъ, въ него вошедшихъ, такъ же какъ и по вышней величинѣ его, въ ряду другихъ сборниковъ разнаго рода, относящихся къ тому же краю, долженъ занять первое мѣсто. Въ семи большихъ томахъ этого сборника дано мѣсто разнаго рода запискамъ о бытѣ, обычаяхъ, верованияхъ, преданіяхъ, народнѣхъ и разнаго рода подборамъ того, что входило въ кругъ народной словесности и въ кругъ данныхъ о языкѣ народа. «Матеріалы и изслѣдованія», вошедшія въ эти томы, собраны г. Чубинскимъ не только лично, но и при участіи многихъ добрыхъ людей, имъ приглашенныхъ. Они были или разрабатываемы или только приготовлены къ изданію и печатаемы по отдѣламъ разными лицами. Отъ того произошло, что нѣкоторые отдѣлы значитель-

Наслідком проведеної експедиції стали сім томів: "Труды этнографическо-статистической экспедиции в Западно-русский край". Їх опубліковано у Петербурзі в 1872—1879 роках. Видання містить напрочуд цінні і різноманітні етнографічні та фольклористичні матеріали: легенди, казки, обрядові й побутові пісні, народний календар, огляд говорів, особливостей їжі та одягу, дані про проживання поляків та євреїв, волосні суди тощо. Цікаво, що в опрацюванні згаданих томів узяв участь композитор Микола Лисенко: він поклав на ноти мотиви обрядових пісень.

ВИ 3072

B200158

Павло Чубинський працював у надзвичайно складних умовах переслідування царським урядом української культури і за своє недовге життя встиг зробити стільки, що, за висловом його друга і співробітника Федора Вовка, його заслуг вистачило б і на декількох професіональних учених.

Несколько народных исторических преданий записанных

П. П. Чубинским.

Малорусский народ прожил жизнью полною драматизма. Украина была поприщем постоянной борьбы. Народ испытывал всевозможный бедствия и отголоски. Но он не оставался пассивным. Он обнаруживал героические подвиги.

ОЧЕРКЪ
НАРОДНЫХЪ ЮРИДИЧЕСКИХЪ ОБЫЧАЕВЪ И ПОНЯТИЙ
ВЪ МАЛОРОССІИ.

ИСТОРИЧЕСКОЕ ЗНАЧЕНИЕ

МАЛО-РУССКАГО НАРОДНАГО ПѢСЕННАГО ТВОРЧЕСТВА.

ВВЕДЕНИЕ.

Произведениям народной словесности принадлежат: 1) сказки и легенды, 2) загадки, 3) поговорки и пословицы, 4) заговоры и заклинания, 5) предания и 6) пѣсни. Въ первомъ преимущественно выражается фантазия народа, во вторыхъ—его умъ, въ третьихъ—его память, въ пѣсняхъ, обнимающихъ весь кругъ и всего предыдущаго, главнымъ образомъ выражается его чувство. Въ настоящемъ сочиненіи мы будемъ говорить только о пѣсняхъ. Народными пѣснями мы называемъ только такія, которыя въ данномъ ихъ видѣ не имѣютъ ни одного автора, не только такого, котораго могли назвать по имени, но даже и безыменнаго, о существованіи котораго было бы основаніе догадываться. Въ европейской науцѣ такое понятіе не господствуетъ: на Западѣ собиравшіе и изслѣдователи народныхъ произведеній причисляютъ къ народнымъ и всѣмъ тѣмъ, о которыхъ достоверно извѣстно, что они созданы какимъ лицомъ; это дѣлается потому, что народъ усвоилъ себѣ эти произведенія. У насъ же то, что создано народомъ, и то, что создано какимъ-либо однимъ лицомъ, не различаютъ. Если сопоставить произведенія народной словесности, обращающіяся въ простонародіи, съ произведеніями словесности письменной, то различіе между ними чисто-народными и популярными пѣснями въ нѣкоторыхъ случаяхъ исчезаетъ.

Бунге 519

Грінченко BO98222

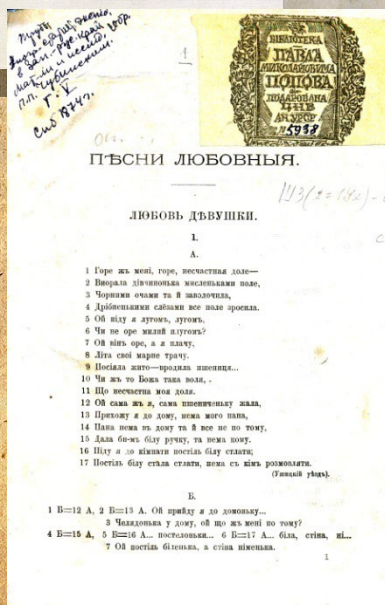
BA606533

Павло ЧУБИНСЬКИЙ
СОПІЛКА

СОПІЛКА

ПАВЛУСЯ.

Попов 5937

ВИ17015

А ще в душі Чубинського жив поет. Особливо захоплювався віршуванням у молодості. 1871 року в Києві вийшла друком збірка його віршів (щоправда, без зазначення прізвища автора) "Сопілка Павлуся". Вміщені тут ліричні поезії, здебільшого взоровані на народнопісенних зразках, приваблюють безпосередністю викладу та щирістю почуттів.

Суспільна заангажованість
Павла Чубинського, завдяки
його різнобічній
обдарованості та
невичерпній енергії,
виявлялася в
найрізноманітніших сферах.
Саме Чубинський став
головним ініціатором
відкриття у 1873 році
Київського Південно-
Західного відділу
Імператорського Російського
Географічного Товариства,
працював його діловодом, а
з 1875 — заступником
голови.

О торфѣ кievской губерніи.

(Извлеченіе изъ статей г. Пяткѣвича ¹⁾).

Докладъ

П. Чубинскаго.

По инициативѣ графа В. В. Браницкаго, пробы добыванія торфа производятся уже два года въ имѣніи его — близъ Шамраевскаго завода, въ мѣстности, называемой Федораки, на границѣ васильковскаго и сквирскаго уѣздовъ. Весной 1872 г. приступлено къ энергической разработкѣ залежей принятымъ въ Германіи способомъ, подъ руководствомъ гг. Лео и Бросовскаго — людей, пользующихся извѣстнымъ авторитетомъ въ дѣлѣ разработки торфа.

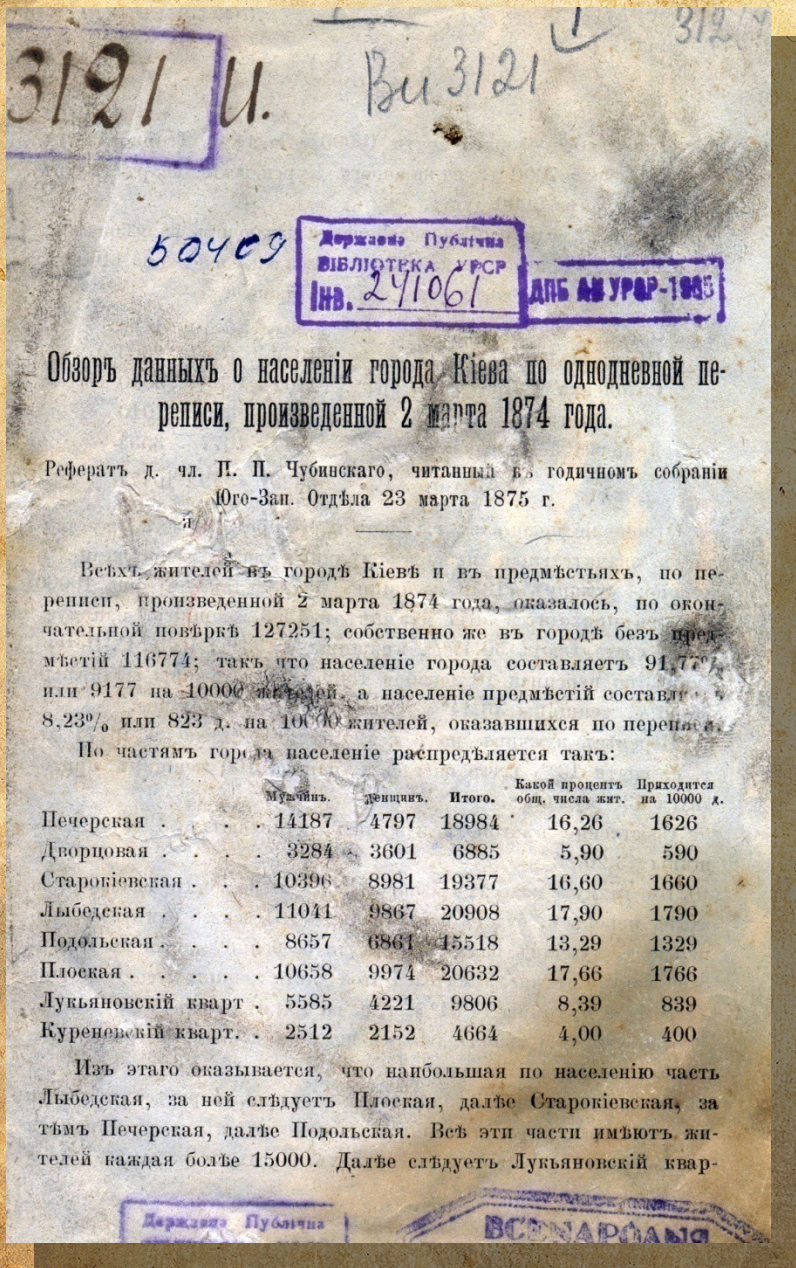
Украинскій торфъ образовался не изъ болотистаго мха, а отъ постепеннаго обугливанія подъ водой, безъ притока воздуха, безжизненныхъ растительныхъ частицъ дерева, корней, стеблей, тростника, водорослей и т. п., и принадлежитъ къ разряду торфовъ аморфическихъ, тяжелыхъ и твердыхъ. Въ Федоракахъ торфъ, лежащій ниже трясиinnaго слоя на 1 англ. ф., цвѣта темно-бураго, что доказываетъ степень хорошаго обугленія; впрочемъ, довольно часто встрѣчается дерево не совсѣмъ обугленное, а также стебли и корни тростника, которые трудно разлагаемы.

Въ 100 частяхъ торфа, анализированнаго въ Берлинѣ, оказалось:

Воды	18,35%
Золы	21,28%
Горючихъ веществъ	60,37%

При анализѣ торфянаго кирпича, приготовленнаго для

¹⁾ Газета Варшавская.

За задумом Чубинського і здебільшого під його енергійним керівництвом 2 березня 1874 року здійснено перший однокденний перепис мешканців Києва (подібний відбувся лише у Петербурзі 1869 року). Завдяки продуманій організації, залученню до співпраці (як реєстраторів) студентської молоді, захід увінчався відмінними результатами — відтворенням рельєфної картини населення українського міста.

Проте успіх ученого та його однодумців з київського відділу Російського географічного товариства спричинив хвилю нападок і цькування у шовіністичній пресі. Над Чубинським знову нависли хмари, і він переїжджає до Петербурга, де йому було дозволено працювати чиновником у департаменті загальних справ Міністерства шляхів. Сумлінний трудівник, хоч і відірваний силоміць від улюбленої справи, і тут досяг успіхів та 1878 року був призначений статським радником.

500
С 5344 U 1
1

С 5344 U 1
1

Сравнительная стоимость перевозок по водным путям и жел. дорогам: хлеба, угля и руды.

Прилагаемая ведомость (I) стоимости перевозки хлебных грузов от Екатеринослава до различных, указанных в ведомости пунктов, с наглядностью показывает всю выгодность смешанной перевозки сравнительно со сплошной железнодорожной перевозкой. Для должной оценки полученных результатов следует принять во внимание, что взятый в ведомости тариф в $\frac{1}{150}$ коп. с пуда и версты при расстоянии до 500 вер.; с прибавкой к $\frac{1}{150}$ коп. по $\frac{1}{200}$ коп. с пуда и версты для расстояний от 500 до 1000 вер. и прибавкой к $\frac{1}{150}$ коп. по $\frac{1}{250}$ коп. с пуд. и вер. для расстояний более 1000 верст) довольно высок и что при улучшении Днѣпра и Припяти можно рассчитывать на значительно большее понижение тарифа, особенно если при этом будут приведены в состояние удобное для судоходства Днѣпровские пороги, благодаря чему суда идущие снизу нагруженные хлебом будут возвращаться обратно с лесом.

Ведомость перевозки угля изъ Донецкого бассейна в различные пункты Юго-Западного края (ведомость II) показывает что, при существующем тарифе на уголь, смешанная перевозка его при подвозе к железнодорожному магистральному пункту (графа 12) невыгодна. Напротив, если уголь не перегружается в вагоны, а предназначается для нужд фабрик и заводов расположенных в прибрежном районе водного пути, смешанная перевозка его в некото-

Айзеншток 5568/2

Павловский арх. № 291/1. БИБЛИОТЕКА
96/1
П. П. Чубинский

Памяти П. П. Чубинскаго.

Тридцать лѣтъ тому назадъ, 14-го января 1884 года, въ могилу сошелъ одинъ изъ самыхъ достойныхъ сыновъ Украины, Павелъ Платоновичъ Чубинскій, человекъ, выдающійся по уму, энергіи; сошелъ онъ въ могилу въ расцвѣтъ лѣтъ, на 45 году жизни.

Полтавскій уроженецъ, питомецъ петербургскаго университета, П. П. ному краю. Дня пятьдесятъ родного села Берені на украин Суровая судьба сначала въ Пинѣ вые сталъ изучать потомъ съ именина на родину, въ принялся за участіе въ двухъ новорожденномъ Общества въ Ковдовъ этнограф. слдолго П. П. портанія въ жизни рвали силы Чубинской жизни

Ще н
А вж
Ще і
Ще і

Прошло дав
кошпный колось
махъ „Трудовъ

ПАВЕЛЪ ПЛАТОНОВИЧЪ ЧУБИНСКІЙ.

Родился 15 января 1839 года, умеръ 14 января 1884 года).

А. Ф. Кистяковского.

Изъ февр. книжки журнала «Кіевской Старины»).

КІЕВЪ
1884 г.

Печатня Г. Т. Корчакъ-Новицкаго, Михайловская улица, с. домъ.

ПАМЯТИ П. П. ЧУБИНСКАГО.

(1839—1884).

== Сборникъ статей. ==

Издание журнала
„УКРАИНСКАЯ ЖИЗНЬ“.

КІЕВЪ.
1914. ==

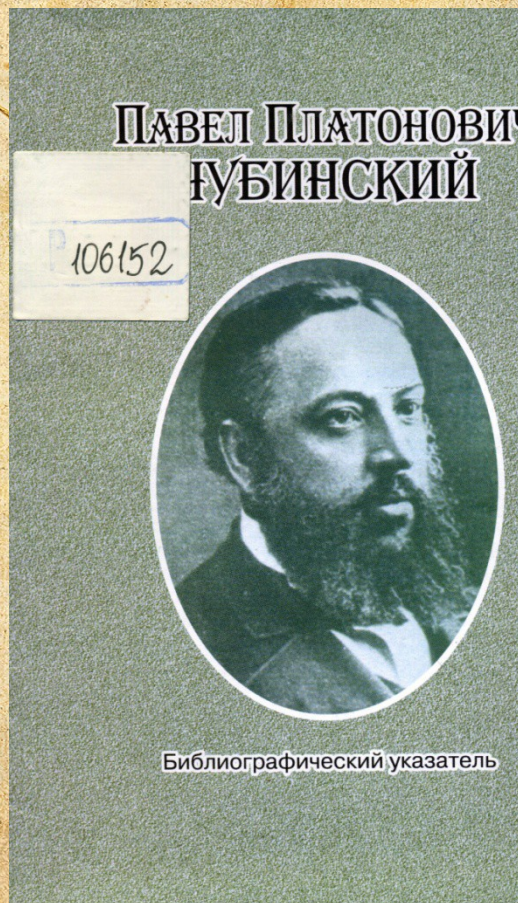
ВИ22229

ВО301697

У квітні 1879 року Павло Чубинський пішов у відставку и повертається на свій родинний хутір. 1880 року він важко нездужав, і він до кінця життя був прикутий до ліжка і 14 (26) січня 1884 року, лише за один день до власного 45-річчя, його не стало. Внесок, зроблений Чубинським в народознавство, важко переоцінити. Його етнологічні і фольклористичні дослідження донині слугують важливим підґрунтям розвитку вітчизняної наукової думки.

Справу Павла Платоновича продовжили Головацький, Іванов, Рудченко, Грінченко, Манжура, Гнатюк, Франко, Яворницький, Новицький, Милорадович, Сумцов, Щербаківський, Біляшівський. Внесок, зроблений Чубинським в народознавство, важко переоцінити. Його етнологічні і фольклористичні дослідження донині слугують важливим підґрунтям розвитку вітчизняної наукової думки. Його вірш "Ще не вмерла Україна", цей концентрований вияв патріотичних почуттів, підкорив рідкісну для поезії вершину — став неперевершеним виразником загальнонаціональних устремлінь, символом нації.

P106152

BA668132

Детская библиотека г.Вилково
vilkovo.at.ua